



IN BEELD

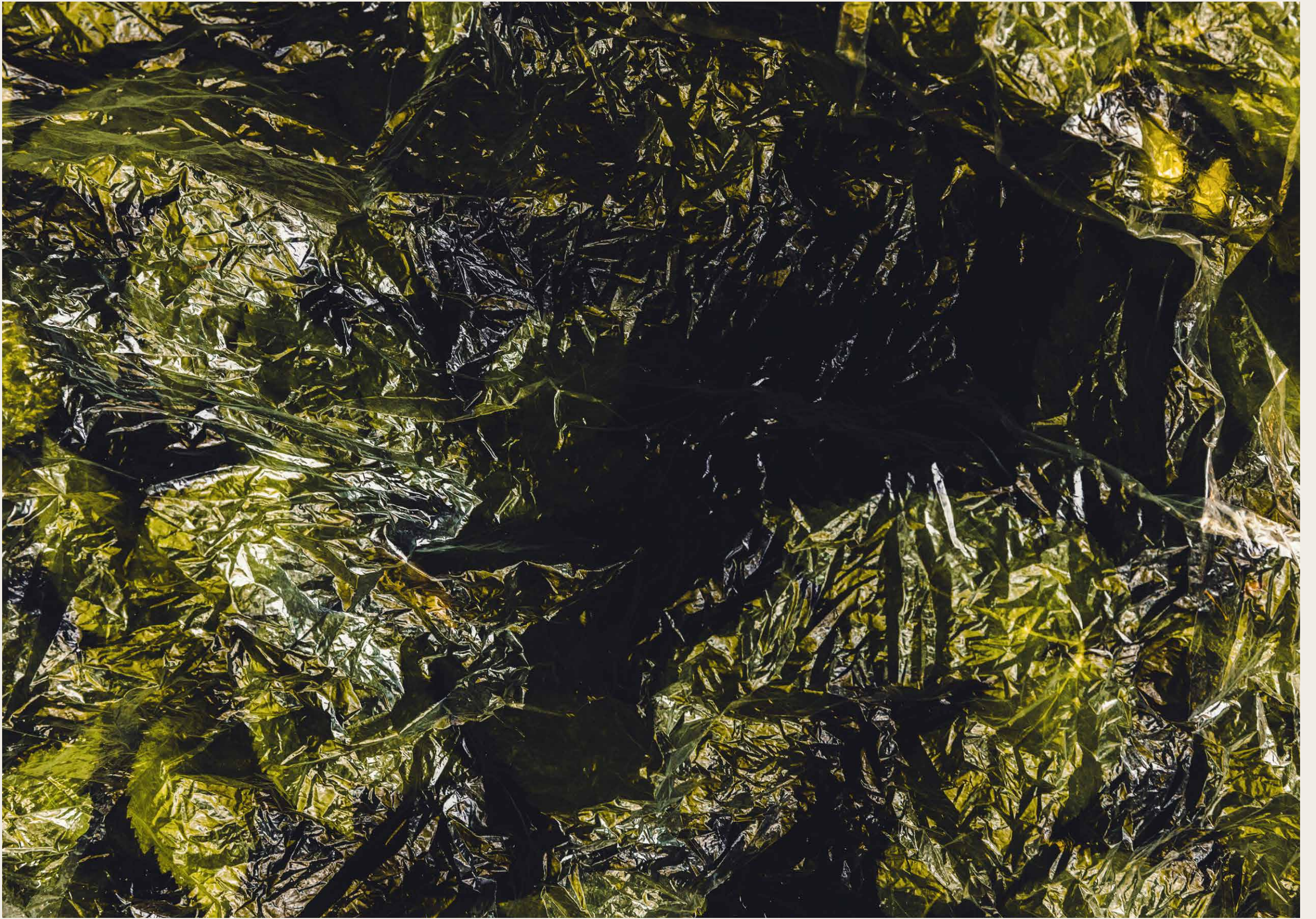
LEVEN IN EEN PLASTIC WERKELIJKHEID

Fotografie FELI HANSEN

Van zakjes op straat tot microplastics in ons
lichaam: plastic is zo alomtegenwoordig dat
het haast onze tweede natuur is geworden.

Feli Hansen verzoon een lijst om ons
daarvoor de ogen te openen.







VUUR, WATER, LUCHT, AARDE. Het zijn de klassieke elementen van onze wereld, de natuur op haar puurst. Maar wie zich eenmaal heeft laten verleiden door de schoonheid van Feli Hansens beelden met kolkende lava, besneeuwde bergtoppen en dansende aurora's, ziet al snel dat er iets niet helemaal in de haak is.

Al tijdens het maken van haar fotoserie *Guilty Trashures* traptten voorbijgangers in de visuele val van Hansen. Met samengeknepen ogen probeerden ze te zien waar ze haar lens op richtte. 'Zit daar soms een bijzondere vogel?' Groot was hun verbazing toen haar onderwerp een ordinaire plastic zak bleek te zijn.

'De meeste mensen zien het niet eens meer, al dat zwerfplastic,' zegt Hansen, die graag met haar hond door de natuur wandelt. Laat staan dat ze stilstaan bij het onzichtbare deel van deze 'plastificatie van onze leefomgeving', zoals ze het noemt: microplastics, die zich opstapelen in het water dat we drinken, de lucht die we inademen en het voedsel dat we eten. En zo ook onvermijdelijk in onszelf.

De aantasting van onze omgeving – via de opwarming van de aarde, milieuverontreiniging of het verdwijnen van natuur – is volgens Hansen de grootste bedreiging die er is. 'Welk ander probleem doet er nog toe als onze planeet onleefbaar is geworden?'

Met haar project wil ze meer aandacht genereren voor het sluimerende plasticgevaar. Daarbij is Hansen, mediastrateeg van beroep, zich als geen ander bewust van de activerende kracht van beelden. Maar zie mensen maar eens wakker te schudden met gewone foto's van plasticafval, waar ze ook in de echte wereld overheen kijken.

Daarom gooide ze het over een andere boeg. In 2024 legde ze tijdens haar geliefde wandelingen zwerfplastic vast – vaak in de duinen tussen Monster en Kijkduin, of in en rond haar woonplaats Delft – met een misleidend 'natuurlijk' ogend resultaat. Daarbij mocht ze van zichzelf vrijwel niet ingrijpen in hoe ze het plastic aantrof.

Hansen: 'Hoe klein de impact ook is: het is mooi meegenomen als ook maar één iemand na het zien van mijn foto's zijn gedrag aanpast.' – ELIAS GORTER